

Editorial,

Numărul 1/2021 al *Noii Reviste de Drepturile Omului* introduce cititorii în „Povestea Larisei”, făcându-le cunoștință cu persoana care primește premiul *NRDO* pe anul 2020. De această dată, revista a urmat o altă paradigmă decât cea a anilor anteriori când a premiat promotori ai drepturilor omului consacrați prin activitatea lor îndelungată, prin succesele demersurilor lor, în consecință, prin prestanță socială – toți, mai de curând sau mai de demult, personalități publice. De această dată, am optat pentru punerea în lumină nu doar a unui caz excepțional, ci și a unei teme fierbinți din problematica drepturilor omului. Larisa Butnariu este o victimă, o supraviețuitoare, martora unui flagel: al traficului de persoane, care face în România, în fiecare an, sute de victime (dacă rămânem la cifrele DIICOT, diminuante). Înzestrată cu o forță de ființare excepțională, ea a transformat suferința în compasiune. Larisa Butnariu a descoperit în urma traumelor, încrederea în forța umană și a înlocuit experiența trădărilor cu devotamentul grijii pentru oameni năpăstuiți.

Omagiul adus sub titlul „*Laudatio* sau *Povestea Larisei Butnariu*” este însoțit de un documentar conținând o „mărturie”, un interviu, o parte din Sentința Penală dintr-un dosar de trafic de persoane între care apare, ca victimă, și Larisa Butnariu. Sunt piese care oferă o sugestie concretă asupra universului persoanelor traficate și a celor care trafică ființe umane; inclusiv asupra unui aspect cheie al traficului, indolența instituțiilor care au responsabilități în protejarea minorilor sau adulților, hrănită din lipsa de orientare a persoanelor de decizie, tradiția instituțională, imoralitate ori amoralitate individuală.

În oglindă cu grupajul care o are în centru pe Larisa Butnariu se află studiul lui Emil Moise privitor la abuzul sexual asupra minorilor. Analiza lui a fost motivată de practica instanțelor de judecată și a parchetelor din România care demonstrează un deficit în protejarea copiilor împotriva abuzurilor sexuale. În mod sistematic, magistrații susțin că actul sexual al unui adult cu o fată de 11, 12, 13 sau 14 ani a avut loc cu ... „consimțământul” acesteia. Paradoxul Noului Cod penal este să stabilească lipsa de discernământ a copiilor până la 14 ani care au săvârșit infracțiuni, în schimb, să îl presupună atunci când copiii de aceeași vârstă devin victime. Pe urma acestui viciu legislativ, autorul propune un adevărat program de eliminare a discriminării victimelor-copii în raport cu făptuitorii-copii, implicând o schimbare legislativă la care pot participa, pe lângă parlamentari, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Curtea Constituțională și Avocatul Poporului.

Pe urma unor căutări mai teoretice, publicăm articolul profesorului Rodoljub Etinski: „Productive Role of Object and Purpose in Interpretation of the European Convention on Human Rights”. Acesta elaborează asupra a două concepte importante pentru jurisprudența CEDO: „obiectul” și „scopul” prevederilor Convenției europene a drepturilor omului,

cu două funcții interpretative principale: controlul asupra corectitudinii interpretării și înlocuirea textului nescris cu conținutul nescris, implicit.

Cu permisiunea Northwestern University Pritzker School of Law (dată la 26 ianuarie 2021), și sub îngrijirea doctorului în Drept, Teodor Papuc, am tradus patru articole ale lui Anthony D'Amato. Autor prolific și cunoscut practician al dreptului, primul avocat american care a câștigat un caz la CEDO, D'Amato s-a stins din viață la 24 martie 2018. Prin cele patru traduceri, *NRDO* cinstește memoria „unui specialist al dreptului internațional, recunoscut și venerat la nivel internațional, care și-a dedicat viața profesională luptei pentru protecția internațională a drepturilor omului” (cuvintele lui Martin Redish, coleg al său).

***

Acest număr al *NRDO* rămâne centrat pe problematica de maximă gravitate a vulnerabilității copiilor. Eșecul autorităților publice în a-i proteja și eșecul mai general al societății românești de a face din copii valoarea ei dintâi explică de ce *Noua Revistă de Drepturile Omului* își propune să fie mai activă pe acest subiect. Premiul acordat în acest an Larisei Butnariu constituie și un simbol, și o promisiune.